

много часто ся собирали. Кога сталъ обычай да ся собираѣтъ за литургіѣ не всѣкій день, а само въ особиты дни, напр. въ сѣбботѣ, въ святѣ недѣлѣ, въ праздниці, въ дни-тѣ на память-тѣ на св. мѣченицы; и тогива обыкновенно всички, освѣтъ каѣщи-тѣ ся и оглашенны-тѣ, причащалися всѣкій пѣтъ. Набожны хора зимали за въ кѣщи-тѣ си часть отъ освященны-тѣ дары и причащалися всѣкій день на гладно сѣрдце (*). Зимали со себе си святѣ дары и пѣтници, за да ся приобщавѣтъ тамъ, гдѣ они не могли да участвуѣтъ въ общественны-тѣ собранія. Тука е начало-то на святѣ-тѣ сохранны дары, кои-то ся чувѣтъ въ православнѣ-тѣ цѣрквѣ за приобщаванье на больны-тѣ. Кой былъ боленъ, или по други извинительны причины не могѣлъ да присутствуѣ въ общи-тѣ собранія при литургіѣ-тѣ, на таквы святѣ-тѣ дары испращалися въ кѣщи-тѣ му презъ діаконы-тѣ. Въ первенствуѣщѣ-тѣ цѣрквѣ и малки-тѣ дѣца причащавали со съ святѣ дары (**).

Отъ четвертый-тѣ вѣкъ, както и отнапрежъ оставайки неизмѣнна въ сѣщество-то и сѣгласно съ древность-тѣ, зела новъ видъ. Послѣ тѣржество-то на христіанскѣ-тѣ вѣрѣ върху языческо-то нечестіе святѣ-тѣ отцы въ четвертый вѣкъ, Василиій Великій и Іоаннъ Златоустъ, письменно изложили чинъ-тѣ на литургіѣ-тѣ за рѣководство на сѣвременны-тѣ и бѣдѣщи-тѣ поколѣнія.

Тія литургіи и до сега, въ продѣljenje на пятнадцатъ вѣкове, свято ся упавѣтъ и ся сѣвершавѣтъ въ православнѣ-тѣ цѣрквѣ.

Литургіѣ-тѣ требѣ да сѣвършава непермѣнно освященно лице, въ освященъ храмъ (Лаод. соб. пр. 58) вразъ уготовенъ престолъ, вразъ освященъ отъ архіерей антиминосъ. Антиминсъ ся казва особито пригото-вена копринена кѣрпа съ частиѣ отъ святѣи мощи; безъ него не може да ся сѣвърши таинство-то на причащаніе-то.

Литургія всѣкій день въ годинѣ-тѣ може да ся служи, освѣтъ на нѣкои дни на сѣрнѣ-тѣ недѣлѣ, на великій постъ и великій пятокъ.

ВАСИЛІЕВА-ТА ЛИТУРГІЯ.

Литургія-та на Святый Василиій Великій отличаѣся отъ Златоустовѣ-тѣ литургіѣ по причинѣ на по пространны-тѣ нейны

(*) Глед. Апологіѣ на св. мѣч. Іустинъ и Тертуліанъ. Апост. пост. кн. 8. Литург. на Іаковъ Братъ Господень.

(**) Така въ апост. постановленія (кн. 8, 13) казва: «послѣ священно-цѣрковно-служители-тѣ нека ся причащавѣтъ дѣца-та, а подиръ всѣкій народъ поре-